

Μπάρ<μ>πουλας Κρουμέζης με τον Κύρ Γεώργιον Δημητρίου ^{8/} ζη-
τώντας δια διό μοχθηρά F 13 "50 καὶ ὁ Κύρ Γεώργιος πάλιν τοῦ ^{9/} ἔδοσεν
μερικὰ σακιά καὶ ἤχαν κά<μ>ποσαις ἀνακάτωσες ὅμως ἕως ^{10/} τὸ ὕστερον
ἀγαπήθηκαν καὶ πλέον ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ὕστερον νὰ μὴν ἔχη ^{11/} νὰ
ζιτὰ καν τίποτες ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐπειδήτης καὶ ὅτι ἤχαν ἐξέκαμ(εν) ^{12/}
ἐμπροσθένμας καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

^{13-14/} Μανικάτης· σαφραν(ος) νῦν· προεστ(ός) mr, Πέτκος πέτρ(ου) [χ. Θ.
Βελλερά], θωμάς βελλεράς.

στ. 10-12 «ἀγαπήθηκαν ...ἐξέκαμεν ἐμπροσθένμας»: Δικαστικός συμ-
βιβασμός ο οποίος τερματίζει τη δίκη οριστικά.

51

1763/IV/16

χ. Γεωργίου Δημητρίου

978/φ 25r

σχ. 48, 53, 54, 57

**Απόφαση οριστική. Τμηματική εξόφληση οφειλής. Έκδοση απο-
φάσεως. Ασέβεια προς το δικαστήριο. Αναβολή συζητήσεως.**

// 1763 ἀπριλίου 16:

^{2/} Ἐπαρησιάσθηκαν κατέμπροσθεν ἡμὸν τὸν ὑπὸ κάτοθεν γεγρα.^{3/}
μένον, ὁ κήρ Γιανάκης Τζήνγου μιτὸν Καλὸ Κηρήτση Χ(ατζῆ) Τήχου ^{4/}
δ'ιὰ τὴν χρεοσθηκὴν τοῦ ὑπόδεσιν ζητόντας ἀπὸ τὸ κριτηριγιών ^{5/} μὰς
δηκεοσήνην προτοστολοήζοντας με τὸ πο<του>ρὸν τους. καὶ ^{6/} ἡ δὴο (εἰ)ς
τὸ ὀπήον, κατὰ τὸ σηνηλδήον τὸ ἐδηκόν μας. εὔγα^{7/}ζοντας, καὶ τοὺς δίο.
ἔξω. τὸ ἐκρήναμεν εὔλογον, ἀναμεταξὴ ^{8/} μας. βάλόντας καὶ τέρμηνον
διὰ νὰ τὰ πλερόνη, τὰ <μ>πάνια ^{9/} τοῦ κήρ Γιανάκη, οὖν(γκρικα) F
500. (εἰ)ς τὸ παναγίρη τοῦ Σημπηνίου ^{10/} καὶ τὰ ἀνὰ ποληφθέντα [ενα-
πολειφθέντα] (εἰ)ς τοῦ Μεδιασ<ι>οῦ τὸ παναγίρη. καὶ κράζον^{11/}τάς τους
μέσα τοῦς ἐδόσαμεν τὴν ἀπὸ φασήνμας<> (εἰ)ς τὸ ὀπίον ^{12/} μὴν ὄντας
εὐχαρηστημένα καὶ τὰ δίο μέρη, οὔτε ὑπὸ τάσωντας [υποτασσόμενα] (εἰ)ς
τὸ ^{13/} κρητήριον ἄρχησαν ἀνὰ μεταξήτους, τὰ σηνηδησμένατους, ἐσχρ^{14/}αἰ
λόγια ἀσχημολογόντας ἕνας τὸν ἄλλον ἐμπροσθένμας, ὅσ[[δ]]τε ὀποῦ
^{15/} ἀπάνο (εἰ)ς τὰ ἐσχρολογίματα ἐτόλμησεν ὁ κήρ Γιανάκης ^{16/} Τζήνγκου.
καὶ ἐσήκοσεν χέρη, καὶ τὸν ἐβάρεσε· τὸν Κηρήτση. ἐμπροσθεν ^{17/} τοῦ
κριτηρίου. καὶ ἔστο (εἰ)ς ἔνδηξιν διὰ νὰ ξεταχθῇ αὐτῇ ἡ ὑπὸ δεσης.

^{18-20/} Μανικάτης· σαφράν(ος) νῦν· προεστ(ός) mr, Ἰωάν(νης) ἀδάμη,
πέτκ(ου) πέτρ(ου) [χ. Θ. Βελλερά], Γιάννη μαβρωδῆ [χ. Θ. Βελλερά], θωμάς
βελλεράς mr, γεόργι(ος) δημητρί(ου) καπετάν(ος) mr.

στ. 4-6 «ζητόντας ... δηκαιοσήνην ... με τὸ ποτουρὸν τους, καὶ ἡ δῆο»: Άσκησις αγωγῆς καὶ ανταγωγῆς με καταβολή παραβόλου.

στ. 6-7 «κατὰ το σηνήθηον τὸ ἐδικόν μας»: Δεν πρόκειται για ἐδιμο ἢ συνήθεια, ἀλλὰ για διάταξη που εἶχε δεσπισθεῖ πριν ἀπὸ ογδόντα περίπου χρόνια, την οποία ἴσως ο συντάκτης ἀγνοοῦσε καὶ γι' αὐτὸ ἀναφέρεται σε «συνήθεια»¹.

στ. 8-10 Λαμβάνοντας υπ' ὄψη τὸ ὕψος τῆς οφειλῆς καὶ τὴν οικονομικὴ κατάσταση τοῦ οφειλέτη, τὸ Κριτήριον διατάσσει τὴν ἐξόφληση τοῦ χρέους σε δύο δόσεις, μετὰ ἀπὸ συγκεκριμένες ἐμποροπανηγύρεις, ὥστε αὐτὸς νὰ μπορέσει νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐμπόρευσμά του.

στ. 11 «Έκδοσις» τῆς ἀποφάσεως καὶ ἀνακοίνωσή της στοὺς διαδίκους.

στ. 12-17 Πρακτικὸ τῆς ἀνάρμοστης συμπεριφορᾶς τῶν διαδίκων που στοιχειοθετεῖ τὸ ἀδίκημα τῆς ἀσέβειας πρὸς τὸ Κριτήριον, τὸ ὁποῖο ἐπιφυλάσσεται νὰ τὸ ἐξετάσῃ για τὴν ἐπιβολὴ προστίμου (ποινὴ τάξεως)².

1. Ο Γιαννάκης Θεοδωράνου Τζιγγου εἶχε ἐκλεγεί ορκωτὸς πάρεδρος (ὁμοσμένος πολγάρης) τὸ 1761 (BAR, mss. gr. 976, φ 19r). Σύμφωνα με τὸ Θ. 32(1695) § 22, σε συνδυασμὸ με τὴν § 19 (ΕΚΣ, σ. 319), οὗ διαδίκου καὶ ἄλλα τυχόν μέλη που παρακολουθοῦσαν μιὰ δίκη ἐπρεπε νὰ μὴν εἶναι παρόντες κατὰ τὴ διάσκεψη τῶν μελῶν τοῦ Κριτηρίου.
2. Βλ. Θ. 5(1639), 14(1651) § 1 καὶ 26(1690) § 2 ἐδ. α' - γ' (ὁ.π., σσ. 270, 278, 298).

52

1763/IV/16

χ. Ιωάννη Αδάμη

978/φ 25ν

πρβλ. Γ' /3

Απόφασις οριστική. Ηθική αυτουργία για τὴ μονομερὴ λύση συμβάσεως ἐργασίας. Ένορκη μαρτυρικὴ κατάδεση. Χρηματικὴ ποινή. Προσβολὴ προσωπικότητας. Δικαστικὸς συμβιβασμός.

//

1763. Ἀπριλλίου 16.

²/ || Δ(όκτωρ) Γε|| ὠργης Φρίτζαμ χ(ει)ροῦργος Καστηρνὸς σάσος¹, ἐπαρ-
ρήσιάσθη ³/ κατέμπροσθεν ἡμῶν με τὴν κυρά Ἀντρασόγια τοῦ κῦρ Ἀν-
⁴/τρεάτζα² τὴν Ἀρχόντισσαν, διὰ κάποια καμώματα τῆς δουλεύ-⁵/τρας
ὀνόματι Χριστίνας, θυγατρὸς τινὸς Πέτκου ἀπὸ Φαγκαρά-⁶/σι, ὅπου
ἐδούλευσεν πρῶτα τῆς ἄνωθεν Ἀνδρασόγια, καὶ ὕστερα ⁷/ ἐστήχησεν εἰς τὸν
ἄνωθεν Καστηρνόν, καὶ διὰ τέλος πάντων καθῶς ⁸/ ἐμαρτύρησεν με ὄρκον
ἢ δουλεύτρα, πῶς ἡ πρώην κυράτ[ου]ης τὴν ⁹/ ἐμάθαιναν νὰ φύγῃ ἀπὸ